

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਕਸਤੂਰ ਚੰਦ-ਫੂਲ ਚੰਦ -
ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕੈਪੀਟਲ ਟਾਕੀਜ਼ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼
ਦਾ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ , ਲਿ. (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ), —
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 94-ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

1955 ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VII) ਸੈਕਸ਼ਨ 186—ਭੁਗਤਾਨ- ਆਰਡਰ- ਇੱਕ ਪਾਰਟ
ਆਰਡਰ- ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਜਨਵਰੀ, 18 ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 186 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਬੀ. ਕਪੂਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਐਂਡਲੇ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕੇ.ਕੇ. ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.—ਇਹ 4 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ Kapur, J. ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।/ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ, ਕੈਪੀਟਲ ਟਾਕੀਜ਼ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, 11 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 30 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 15 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 212(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ। 17 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਲ ਮਨੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2,500 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ 16 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਮਾਈਡਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

4 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕਾਸ- ਆਨ 4 ਦਸੰਬਰ, 1953। ਤੁਰ ਚੰਦ „ rn // >

ਫੂਲ ਚੰਦ ਨੋਟਲਸੇ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਥਰਕੋਰਟ ਕੈਪੀਟਲ ਟਾਕੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰਾਂ- ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਟੋਰਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ 22 ਦਸੰਬਰ, ਲਿਮਟਿਡ^ਇਨ ਐਲਕੇ^ ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਕਪਾਸੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 212 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜਨਜ਼ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਨ:-

"212. (1)(c) ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ , ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ ;

(d) ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ;

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 112 ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ

. ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਜੋ ਇੱਕ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ Messrs. K&s- ਤੇ ਕਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ v. Tiiie Liquida- ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਰਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ? ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਉਹ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਰ ਫਜ਼ਲ ਇਬਰਾਹਿਮ ਰਹੀਮਤੂਲਾ ਬਨਾਮ ਅੱਪਾਭਾਈ ਡੋਸ਼ਨ) ਆਈ.ਯੂ.

* ਜੀ. ਦੇਸਾਈ (1), ਜਿੱਥੇ ਚਾਗਲਾ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਦੱਖਿਆ-

“ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 196 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ. ਰਾਏ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ”

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 196 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 186 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 11 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ

VOL. vni] **INDIAN LAW REPORTS**
ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

1053

ਕੰਚਨ